

ת"פ 60580/12/13 - מדינת ישראל נגד ליאור כהן ישר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 60580-12-13 מדינת ישראל נ' כהן ישר
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	ליאור כהן ישר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

ב"כ הנאשם עו"ד פרי מרקו

הנאשם בעצמו

החלטה

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם.

בתאריך 25/7/12 סעד הנאשם בביתה של ר ע, יחד עם אחרים. במקום נכחה אף בתה הקטינה של ר, ילידת 1998.

בין הנאשם לקטינה נתגלע ויכוח בשל דברים שאמר הנאשם אודות אביה של הקטינה ורצונה של הקטינה להגן על שמו הטוב של אביה.

משהיביטה הקטינה על הנאשם הוא אמר לה "תוריד את המבט שלך ומהר". הנאשם אחז בבית השחי של הקטינה, הרים אותה מהכיסא עליו ישבה, תפס ברגלה ולחץ על בטנה, לעיני ר והאחרים.

הנאשם פתח את דלת חדר השינה בבית ובעודו מכניס את הקטינה אל החדר, נחבט ראשה בדלת החדר.

הנאשם השליך את הקטינה על המיטה בחדר וסגר את דלת החדר.

הצדדים הגיעו להסדר לפיו הנאשם יופנה לא שירות המבחן אשר יבחן אחריות, חרטה, מסוכנות, אפשרות

טיפולית ושאלה הרשעה. הוסכם כי אם התסקיר יהיה חיובי ויעמוד במבחני הלכת כתב יסתיים התיק באי הרשעה ובשל"צ ובמידה ויהיה שלילי באחד מן הפרמטרים יטענו הצדדים באופן חופשי.

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום והביע חרטה על מעשיו. הוא סיפר כי במהלך שהייתו בביתו של ר החל ויכוח בינה לבין הקטינה שכלל אלימות מילולית ופיזית והוא ביקש להפריד ולהרגיע את הרוחות ועל כן פעל כפי שפעל. הוא הודה בפני שירות המבחן כי תפס בידה של הקטינה ולקח אותה לחדר.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם נורמטיבי ומתפקד אשר העבירה אינה מאפיינת את התנהגותו דרך כלל ואת מהלך חייו.

שירות המבחן לא התרשם כי הוא נזקק לטיפול בכעסים.

עוד ציין שירות המבחן בתסקיר כי הנאשם מקבל אחריות לביצוע העבירה, מכיר בתוצאות מעשיו ומבטא נכונות לבצע של"צ.

לאור כך שהנאשם הביע חשש שהרשעה תפגע בתעסוקתו בעתיד ואף הציג אישור כי הוא עובד עם חברות ממשלתיות, ולאור כך שמדובר בעבירה אחת ויחידה, עליה מקבל הנאשם אחריות, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעה.

חרף האמור לעיל, התנגדה התביעה לסיים את ההליך ללא הרשעה מארח שלדידה לא נטל הנאשם אחריות על מעשיו באופן מלא ובשל שתיאורו את האירוע בפני קצינת המבחן שונה מן האמור בכתב האישום, שכן הוא הסתפק בכך שטען כי אחז בידה של הקטינה ולקחה לחדר.

התביעה הדגישה כי מדובר במעשי אלימות, בהם לקתה החברה לאחרונה ויש להוקיעם.

מתחם הענישה ראוי לטעמה של התביעה נע ממאסר מותנה ושל"צ ועד מספר חודשי מאסר בפועל, בצד קנס ופיצוי.

לטעמה של התביעה הנאשם אף לא עמד בתנאים הנדרשים לביטול הרשעה מאחר שלא הצביע על פגיעה קונקרטית בעתידו, כמצוות הלכות ביהמ"ש העליון. ומאחר שעל שני המבחנים הקבועים בהלכה לא ענה, הרי שיש להותיר את הרשעתו ל כנה.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 180 שעות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

לדעת ב"כ הנאשם התקיימו שני המבחנים הנדרשים בהלכת כתב. הנאשם הודה באשמות, נטל אחריות הן

בביהמ"ש והן בפני שירות המבחן ואף הצביע על פגיעה ממשית בעתידו. יתר על כן הוא אף הביע חרטה על מעשיו.

לטעמו של ב"כ הנאשם יש לעמוד בהסדר עליו סוכם לכתחילה ולהימנע מהרשעתו של הנאשם.

ההלכה היא כי משהוכח מעשה עבירה הרי שיש להרשיע את מבצעו בדין. רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן יהיה להימנע מכך. בהלכת כתב נקבעו המבחנים לכך, מדובר בשני מבחנים שהם מצטברים זה לזה.

המבחן האחד הוא כי האינטרס הציבורי שבענישה לא ייפגע באופן משמעותי מאי הרשעתו של הנאשם והמבחן האחר והמצטבר לו כי עתידו של הנאשם ושיקומו ייפגעו באופן משמעותי בשל הרשעתו.

(בעקבות הלכת כתב ראה גם: ע"פ 5102/03 מ"י נ. קליין; ע"פ 6 3301/0 ביטי נ. מ"י ועוד ועוד).

לא אחת נקבע על ידי בית המשפט העליון כי יש להוכיח פגיעה ממשית ועכשווית בעתידו של הנאשם ובשיקומו ואין די בהעלאת אפשרות ערטילאית ועתידית. כך נקבע, בין היתר, בע"פ 8518/12 צפורה נ. מ"י.

בענייננו, מדובר אמנם באירוע אלימות שהופנתה כלפי קטינה רכה בשנים, אך היה זה על רקע מסויים וכן יש לזכור כי מדובר באירוע שהתרחש לפני שלוש שנים וחצי.

זוהי הסתבכותו היחידה של הנאשם עם החוק ואף לאחריה לא הסתבך בדבר.

הנאשם התנהל לאורך כל חייו באורח נורמטיבי והתנהגות זו אינה אופיינית להתנהלותו.

לא מצאתי לקבל את טענת המאשימה כי הנאשם אינו נוטל אחריות באופן מלא על מעשיו.

אמנם התיאור של המעשים עצמם בתסקיר הוא אכן חלקי באופן יחסי לכתב האישום, אך שירות המבחן חזר יותר מפעם אחת, בתסקירו, כי הנאשם נוטל אחריות למעשיו ומביע חרטה עליהם.

כך גם קיבלתי את טענת הנאשם ובא כוחו כי הנאשם הצביע על פגיעה קונקרטית ועכשווית בעתידו, שכן הוא הציג מסמכים בדבר עבודתו, הכוללת עבודה עם גופים ממשלתיים הדורשים העדר הרשעות פליליות.

לטעמי, היה מקום כי המאשימה תעמוד בדברה ותעתור לאי הרשעתו של הנאשם במקרה זה, לאור האמור לעיל ואולם גם אני לכשעצמי ומתוך הטעמים שהובאו לעיל, סבורה כי עניינו של הנאשם ראוי להיכנס בגדרם של המקרים בהם ניתן להימנע מהרשעה וכך אני מורה.

הרשעתו של הנאשם תבוטל.

אני מטילה על הנאשם צו של"צ בהיקף של 180 שעות כהמלצת שירות המבחן.

אני מחייבת את הנאשם בפיצוי לקטינה, שפרטיה ימסרו למזכירות ביהמ"ש על ידי המאשימה, בסכום של 1000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת ביהמ"ש בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/3/16 והבאים אחריו בכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ו, 01 פברואר 2016,
במעמד הצדדים.